

[Melchior.]

gen til nævnets medlemmer er indstillet, men man har stadig væk et sekretariat, og i mit spørgsmål skulle der faktisk have stået, om ministeren påtænker at nedlægge sekretariatet og ikke nævnet, som jo bygger på en lov, som ministeren ikke sådan uden videre kan ophæve.

Det, der for mig er væsentligt i hele denne sag, er, at når loven om udbyttedeling ikke fungerer mere, end at sekretariatet ikke engang over en 4 års periode føler sig tilskyndet til bare at berette, hvad der er foregået, må man med sorg konstatere, at man altså ikke gennem denne lovgivning er kommet nogen vegne med de hensigter, der lå bag loven. Der træder så forhåbentlig snart noget andet i stedet.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Inden jeg besvarer de af hr. Melchior stillede spørgsmål, tror jeg, det vil være nyttigt at gøre et par bemærkninger om udbyttedelingensnævnets sammensætning og dets virksomhed.

Udbyttedelingensnævnet er nedsat i henhold til lov nr. 131 af 16. april 1957 og består af 10 medlemmer, hvoraf de 8 er udpeget af forskellige arbejdsmarkedsorganisationer, og til nævnet er knyttet et lille sekretariat. Nævnets opgave er at sprede oplysning om udbyttedelingsordninger både i form af kontant udbyttedeling, gennem, såkaldte arbejderaktier og obligationer og i form af sociale fonds. Ved siden af sin oplysningsvirksomhed har nævnet ret og pligt til over for organisationer og myndigheder at tage initiativer, der kan fremme samarbejdet på virksomhederne omkring økonomisk fællesskab.

Til det første spørgsmål om udbyttedelingensnævnets afgivelse af beretning må jeg fremhæve, at ifølge loven har udbyttedelingensnævnet ikke nogen forpligtelse til at afgive beretning om sin virksomhed. Det må bero på en afvejning af, om der kan være en sådan offentlig interesse i en beretning, at omkostningerne ved beretningens udarbej-

delse og trykning m. v. kan anses for rimeligt begrundede.

Som led i udbyttedelingensnævnets oplysningsvirksomhed har nævnet til og med året 1970 udsendt 6 årsberetninger, hver dækkende 2 år, foruden adskillige andre publikationer. Ved lov af 9. juni 1971 om beskatning af pensionsordning m. v. og ved en samtidig ændring af ligningsloven blev der efter anbefaling af udbyttedelingensnævnet gennemført nye bestemmelser, der skulle opmuntre til oprettelse af forskellige sociale fonds. Udbyttedelingensnævnet har ønsket, at den næste beretning skulle indeholde erfaringsmateriale om denne lovgivnings betydning.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt jeg påtænker at søge nævnet nedlagt, vil jeg sige, at nævnets sekretariat i 1973 i omkring 100 sager har ydet bistand af ganske omfattende karakter vedrørende gennemførelse af udbyttedelingsordninger i form af sociale fonds med forskellige velfærdsforanstaltninger til formål, og i den forløbne del af 1974 er der af sekretariatet behandlet et lignende antal sager. Der synes således fortsat at være behov for en statslig fødselshjælper ved tilvejebringelse af frivillige udbyttedelingsordninger.

Afsluttende vil jeg gerne sige, at vi er jo inde i en tid, hvor der trods uenighed om form og metoder fra alle sider vises interesse for under en eller anden form at stimulere lønmodtagernes interesse for virksomhedernes økonomiske vækst, og under disse forhold forekommer det mig at være for tidligt at tage stilling til en ophævelse af udbyttedelingsloven og dermed til nævnets og kontorets nedlæggelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poulsgaard* (FP) til boligministeren:

„Vil ministeren tage afgørelsen om nedrivning af toldbygningen i Sønderborg op til fornyet overvejelse?“

(Spm. nr. 236).